

Urban eclecticism

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΙΑΖΕΙ ΤΕΛΕΙΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΡΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΟΥΣ ΚΙΝΗΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΝΕΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΡΑ ΤΗΣ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΑΤΡΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΥ

Mερικές φορές νιώθουμε πως για να κερδίσουμε κάτι, πρέπει να απαρνηθούμε κάτι άλλο. Όπως για παράδειγμα ένα σπίτι, όπου κυριαρχεί το μοντέρνο design, φαντάζει αδύνατο να κρύβει παλιές αναμνήσεις. Εδώ έρχεται η κυπριακής καταγωγής αρχιτέκτονας εσωτερικών χώρων Έλενα Κάρουλα να ανατρέψει αυτά την πεποιθηση. Γιατί στο ρετιρέ του 7ου ορόφου της πολυκατοικίας Tofarco, στη γωνία Στασινού και Μπουμπουλίνας, η θέα της παλιάς Λευκωσίας μπαίνει σε πρώτο πλάνο: μνημεία από το κατεχόμενο τμήμα της, όπως ο καθεδρικός ναός της Αγίας Σοφίας, τεκμήριο της Φραγκοκρατίας στην Κύπρο, αλλά και πολλά άλλα συνθέτουν το οκνικό που δεν χορτάινει να απολαμβάνει ο ιδιοκτήτης του διαμερίσματος. Στο σπίτι αυτό το νεωτεριστικό ύφος σέβεται την ιστορία του τόπου και το μοντέρνο design διευκολύνει την υπέροχη αυτή συνύπαρξη. Το στοίχημα που έθεσε ο ιδιοκτήτης να απολαμβάνει τη θέα από κάθε σημείο του εσωτερικού χώρου, κερδίθηκε και με το παραπάνω από την Έλενα Κάρουλα και όπως δηλώνει και η ίδια «όταν η μοναδικότητα της συγκεκριμένης θέας γίνεται ο πρωταγωνιστής του πλαισίου δημιουργίας, το αποτέλεσμα μπορεί να είναι και η περπιουσία της συνάντησης της ιστορίας του χώρου με το σημερινό τρόπο ζωής».

Ο εσωτερικός χώρος λειτουργεί χωρίς την αίσθηση ορίων. Τα τρία βασικά υλικά, τζάμι, μάρμαρο Νέστου -με ειδική επεξεργασία που φέρνει σαν παλιώμενό λευκή πέτρα- και ξύλο, του οποίου οι πόροι τονίστηκαν με το πέρασμα γκρίζας πάστας, λειτουργούν ως φόντο πάνω στο οποίο αντανακλάται ο ορίζοντας. Σε κάθε σημείο της κατοικίας μπορεί να απολαύσεις τη θέα της παλιάς πόλης. Από τα ενετικά τοίχη του 1567, μέχρι τον Πενταδάκτυλο. Η λιτότητα του σχεδιασμού με την πολύ καλή χρήση του τεχνητού φωτισμού, όπως προσφέρεται μέσα από τις ψευδοροφές, δημιουργούν την αίσθηση ότι ο κεντρικός χώρος της τραπεζαρίας και του σαλονιού φωτίζεται με φυσικό τρόπο από τα παράθυρα στην οροφή. Οι τζαμένιες επιφάνειες που χωρίζουν τον εξωτερικό από τον εσωτερικό χώρο «συγκεντρώνονται» σ' ένα σημείο του σπιτιού, με αποτέλεσμα οι δύο χώροι να ενώνονται και στην πραγματικότητα να έχουμε έναν ενιαίο. Τα υλικά των δαπέδων, μάρμαρο και ξύλο deck, εισχωρούν το ένα στο χώρο του άλλου και συνωμοτούν στη δημιουργία της αίσθησης της απόλυτης ελευθερίας. Το ξύλινο deck γλιστρά από τον εξωτερικό χώρο της βεράντας και του jacuzzi και καταλαμβάνει το χώρο κάτω από το κρεβάτι στο κυρίως υπνοδωμάτιο. Έτσι, όταν τα συρόμενα τζάμια μαζευτούν, τότε η απόλαυση του να ξαπλώνεις στη βεράντα και να έχεις για οροφή τον ορίζοντα γίνεται πραγματικότητα. **D**

elenakarouladesign.com/

